

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinozi-utca 811 sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Zeisler M. (király-utca 60. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 11. sz.).

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Előfizetési fölhívás

a „Székely Hirlap“

polit. és társadalmi lapra s a „jogász-egylet“ közlönyére.

Előfizetési ára:

Oktober—decemberi évnegyedre 2 frt.

A jogász-egylet tagjainak . . . 1 „

Rápolty Károly,
szerkesztő.

Az előfizetési pénzeket kérjük mielőbb beküldeni, hogy a lap küldésében évnegyed kezdetével tájékozva lehessünk s a kellemetlen reklamációkat megelőzhessük.

Wittich J. könyvkereskedése,
kiadó.

A kézdi-orbai választókhöz.

(*) Nehány nap mulva a kézdi és orbai honfitársaink ismét gyakorolni fogják a legszebb polgári jogot: a választási urna elé lépnek, hogy meggyőződésük szerint szavazatukat egy új képviselő megválasztására beadják.

Nem szándékunk senkinek meggyőződését kicsinyelni, háromszéki testvéreinkkel szemben éppen nem; mert ott mind az alkotmány iránti érzék, mind kormányunk iránti tisztelet és vonzalom annyira kifejlődött és megszilárdult, mint talán egy választókerületben sem.

Jelöltünk sincs — kit némely laptársaink példájaként — árkon-bokron keresztül parlamenti szószerűre akarnánk emelni. Isten látja lelkünket, efféle melléktekintetekre nem is gondoltunk, egyedül kedves Székelyházunk érdekében vettük kezünkbe tollunkat. A Székelyföld földrajzi fekvésénél fogva, az anyahon keleti védbástyája.

E tömör kis nép századokkal már ezelőtt vitézsége és életrevalósága által a nemzeti történelemben kiváló helyet foglalt el. Török és tatár romboló hada gyakran itt a fenyvesekkel borított hegyek közt megsemmisült. Az ellen, ki elég vakmerő volt lovát az Olt hűs vizében megitatni, Háromszék falvái előtt halálát találta. És nem rég volt az, midőn a doni kozákok rabló és zsákmányoló vad népével a „Prédjál“ bércei alatt a tömösi uton, Leonidás sergeként, élet-halál harcot vívott.

Ki így tudja megvédeni hazáját, az nem szorult üres szavakkal való dicsőítésre: Emlékeiben is gazdag a székely nép. A viharos idők azonban lezajlottak, a fegyverek dörgését, a harczi kürt riadását a békeszerető nép csendes élete váltá fel; Istennek áldása és a szorgalom jutalma leng a termékeny völgyekben, a viszálykodás véreskezű szörnye elszállott hazánktól; már ide-tova öt éve, hogy a szerencsétlen korszak a sötét absolutismus megszűnt és nemzetünk önállósága visszaadatott, s ezzel önértékünk is megjött. A nemzet és fejedelmünk közt oly ben-

ső viszony létezik immár, mint a család és annak feje: az apa közt.

Fájdalom, hogy vannak, kik ezen hazánkra nézve oly áldásdús viszonyt ismét szeretnék felbontani és miért? Ne legyünk elfogultak, tekintünk szét a nagy világban és valljuk be aztán, hogy ábrándozók vagyunk és nagyon szeretjük eszményíteni multunkat, a jelent és a jövőt.

Mi az 1848—49-iki események következményeit husz évig sinesítettük, míg Franciaország egy oly rettenetes csapást, milyent még alig mutat fel a világtörténelem: hat hónap alatt kiépült.

Ez ugyan képtelenségnek látszik, pedig teljesen igaz. A francia lapok azt a nagy szerencsétlenséget, mit a porosz hadjárat és azután a commune okozott, s mely akármelyik más nemzetet megsemmisített volna: „karczolásnak“ nevezik.

Igen, mert korunkban az államnak éppen úgy, mint a családoknak, csakis a vagyonosodás adja meg létezését és a nyugati tartományok rohamos gyorsasággal haladnak céljuk felé; magukkal ragadva azokat, kiknek értelem és vagyon adatott; de jaj az éhhetetlennek és tudatlannak! meghal, idő előtt eltemeti a népáramlat...

Hajdan véres háború folyt a keresztény és pogány népek közt, aztán a lelki szabadságért ontatott ki annyi vér. Most a szellemi és anyagi hatalom küzdelme kezdődik a tudatlanság és éhhetetlenség ellen.

Erdély már nyugathoz tartozik, Hunyad megye regényes völgyét Gyulafehérvárig és innen az ország szívéig, Maros-Vásárhelyig, gőzmozdony robogja át*, össze vagyunk kötve a mivelt világgal, idegenek tódulnak hazánkba, más szokásokat, nyelvet és idegen erkölcsöket hoznak magukkal, de hoznak pénzt is, s ha nem ügyelünk magunkra: olyan hamarosan kikanyarítják alólunk azt a néhány barátját, mintha nem is lett volna soha a miénk.

Lehet, hogy találkozik egy-egy nagypipájú, erősen balpárti urambátyám, ki ezen furcsán hangzó feltevésünket leveti, vagy éppen vészmadárnak tart minket. Pedig az az ősi kuria, galambdúcos kapujával, honnan olyan negédesen pipázott egykor urambátyám nagyapja, rövid idő alatt szintén megváltozhatik. Szép rácsos kerítés foghatja körül a modern stílusban újra épített urilakot, melynek szellős pavillonjában kényelmesen csibukkolni fog valamelyik „parvenu“ hollandus gyáros, vagy gabona-kereskedő. Urambátyám pedig kiköltözik a faluvégére egy zséletházba, s elmékedni fog ott az idők változóságán...

Ne engedje az ég, hogy ezek valaha bekövetkezzenek; de több jelenség szomorúan arra mutatkozik, hogy ily bekövetkezhetéstől egészen biztosítva nem vagyunk. Mert még most is nagyon szeretjük a politikai frázisokat hallgatni: „Delegatioba nem megyünk“, „adót

*) Még éppen idáig nem, no, de tán már nem tart sokáig!

Szerk.

nem fizetünk“, „dohányt termelünk“, „sót olcsóbban kapunk“, stb. stb. Az ígéretnak aztán az a vége. hogy felküldünk ismét egy oly követet, kivel neveljük a gáncsolódók számát, kik privát édekből megakasztják törvényhozó testületünket a sürgetős reformok keresztülvitelében s kormányunkat a gyors adminisztratióban.

Az egész baloldaliság 1867 óta nem egyéb, mint üres vita, mely az 1869-iki választások alkalmával a nemzet többsége által elvettett; s így túlélte magát. Mire való hát ismét és ismét a közjogi alapot megtámadni? sokkal célravezetőbb lenne, ha országos érdekeink emelésére az ellenzék ellen törvényjavaslatokkal állana elé, ezáltal új élet, verseny támadna, mely országunkra nézve haszonná válhatnék. Mig ez meg nem történik, a baloldal itt nálunk alig talál párthívekre. Ne is találjon! mert meg vagyunk győződve a felől, hogy törvényhozásunk jelen többsége és jelen kormányunk hazánk anyagi és szellemi fejlődését a kor igényeivel megfelelőleg, elő fogja segíteni.

Ezekért óhajtjuk, hogy a kézdi-orbai választóknak képviselője ne legyen „ígérő bús magyar“, hanem higgadt, tettersz hazafi.

Az erdélyi gazdasági egylet vándorgyűlése és tárlata városunkban.

(r) Immár leperegtek a mozgalmas, tanulságos és kellemes napok, melyeket az erdélyi gazdasági egylet hazafias buzgóssága városunkban keltett. Eredetileg feltett szándékunktól eltérőleg mult számunkban megkezdett belterjesebb tudósításunkat nem folytatjuk a megindított részletességgel, s inkább a történetek benyomásait és hatásait fogjuk néhány főbb vonásban jelezni. Ezen eljárásunk főindoka pedig az előidéző gazdasági egylet iránti ildomosságunk és tiszteletünk, melyet az által is kifejezni óhajtunk: hogy a gyűlés és tárlat anyagszaki részének kronistikai közlésével nem akarjuk a t. egylet saját lapját, az „Erdélyi Gazdát“ megelőzni.

Az egész gazdasági mozgalom hatása együtt véve, az összes jelenlétokra, mint a látogató közönségre nézve általában jónak, kellemesnek, életkítőnek mondható. Az eszme egészséges voltát kétségtelenné tette az általános egyértelmű helyeslés és meleg rokonszenv, melylyel úgy ez első vándorgyűlés, mint az ezután következő egyebüktől megvárható hasonló gyűlés eszméje fogadtott, a mint ez a jövő évre Küküllő megye meghívásában tényleges bizonyítékot is nyert.

Mint felettebb jellemző vonást előtérbe kell tennünk még azt, hogy e több napig tartott nagyszámú és minden rendű politikai aktív elemeket tartalmazó gyűlést képes volt magát, mondhatni, szűzen tartani a politizálástól; s nem tartozkodunk kimondani, ahogyan a gyűlést munkálkodásának — a mint hisszük is — csakugyan lenni fog a kiállítás látványosságán túl is még gyakorlati sikere és bármely szerény eredménye a gazdaság terén itt és egyebüktől: úgy ez első sorban határozottan a gyűlésnek mondott dícséretes magatartásának lesz köszönhető! Hermann Otto ur persze ebben nem ért egyet velünk; mert ő legutóbb is a dícső-szt.-mártoni „gazdasági kiállítás“ legfőbb meritumát abban találja: „bogy ott pompásan áll a balpárt ügye“ s e felett valószínűleg exaltációba jön, elannyira, hogy a „M. P.“-ban közölt tudósításában egy kuk sincs semmiféle „gazdasági“ lapalláról!

A mi a részletes hatásokat illeti, itt már — mint minden kezdetleges — (és talán még hozzátehetjük „magyar“) vállalkozásban, nem maradt ment e mozgalom sem az egyes kívánni valók, apró tapintatlanságok, véletlen sérelmek, féltékenységek és érzékenységek apró tövisétől; noha el lehet mondani, hogy az ilyes hangok legfentebb csak annyi időre zavarhatták az általános harmóniát, míg kimondattak, s ezeknek semminemű következményeitől tartani nem lehet.

Csupán egy párt kívánunk ezekből — jövőre nézt — mint lényegesebbet röviden fölemlíteni. A tárlatban a gyümölcsészet nem csak tulnyomólag, de mondhatni, csaknem egyedül szerepelt. Ez persze, a közönségtől függött, de a rendezők is segíthettek volna ezen még a tizenkettedik órában is valamiképp. Az érme és díjak odaítélésében a kollektív kiállításoknak talán kellett volna előny adatni az egyesek fölött. Senki se volt a tárlaton, ki a látogató laikus közönség tudványa valami tárgy iránt utba igazította volna. A vasárnap esti elkésett árverezés pedig, bizony kissé furesen ment végbe... stb.

Node ezek, valamint egyes személyek apró kifogásai semmivé válnak azon magasabb cél előtt, melyet az erd. gazd. egyesület az első vándorgyűlése által is már valóban elért; elérte azt: hogy hazánk erdélyi részeiben is megfogamzott a gazdasági reformok és jobbítást utáni vágy egy nagy csoport gazdánál, kik országsszerte elviszik magunkkal a jó, nemes magot, melynek mi is a legdúsabb felvirulást és gyümölcsözést kívánunk!

Végül nem hagyhatjuk elismerő felemlítés nélkül helybeli főintéző uraink magyaros vendégszeretetét, mely az egész gyűlékezethez mintegy száz személyből álló magvát egymásután fényes, dús ebéddel megvendégeini szíveskedtek. Így elsőbbséget főkirálybíró, Mikó Mihály, utána b. Apór Károly és harmadnap z. dr. Knöpfler Vilmos ömltsgeik adtak saját uri házaiknál nagy diszshédek, melyeket a legjobb kedv és toasztok sokasága fűszereztek.

Múlt hétfőn reggel oszlott szét városunkból a más vidékekről ide sereglett gazdák és szakfűriak serege, bizonyára a legjobb emléket yive magukkal az első gazdasági vándorgyűlésről!

„Deák Ausztriáról.”

Ily czim alatt hozott közelebből a kölni lap egy pesti levelet. — a mint írja, legilletékesebb kútfőből — mely levél tartalmát politikai fontossága végett, közlésre méltónak tartjuk.

A levél tartalma következő:

„Különböző, egymást megezáfoló hírek vannak forgalomban a Deákpárt s különösen Deák megatartásáról a Hohenwart-féle kísérlet irányában. A Deák-párt, nagy s az 1867-ki egyezmény létrejötekor a legkülönbözőbb politikai elemeket egyesítette maga körül: politikuskok, kik a szabadság kérdésében ellenkező véleményűek voltak, egyesültek azon hiszemben, hogy Magyarország végre elnyeri jogát és Ausztriával kibékül.

Szabadelvűek s konservatívok, aristokraták és demokraták a baráti jobbot nyújtották egymásnak, minnek eredménye az országgyűlés mai majoritása lón. Ezt szem előtt kell tartanunk, ha megvizsgáljuk azon sokféle nyilatkozatot, melyek a Deák-párt részéről az ausztriai új systemát illetik.

Eddigél még nem vett állást a Deákpárt Hohenwart irányában. — Mindenki kimondja eziránt egyéni véleményét s ezért a különböző pártok beszédéből helyes következtetést nem lehet vonni. A „Pesti Napló“ reservált magatartása, míg a „Reform“ s „Pest. Lloyd“ naponta erősebben lépnek fel a cislajthai kormány ellen. Ily körülmények közt érdekes lehet Deák véleményét megtudni e dolog felől, minthogy végre is az ő szava lesz irányadó, s minthogy ő van hivatva — a cislajthai dolgok további fejlődése szerint — meghatározni a Deák-párt magatartását.

Deáknak nincs oka véleményét eltitkolni, ha mindjárt egyik részről sem fogadtatnak helyesléssel mint az rendesen történni szokott, ha két harcos összecsapásánál a józan emel szót.

De joggal van véleményen, hogy Cislajtánia jelenállapotának, nevezetesen a csehek túlzott követeléseinek részben a német-osztrákok is az okai. Ezek hosszu során ingerelte és gyalázta a német-osztrák sajtó a cseheket, míg végre a legvégsőig jutottak. Népszerűség utáni haj-

hászás volt az oka, hogy a cislajthai lapok oly hangon beszéltek melyet politikai okokból sehogy sem lehetett helyeselni.

Az oly anyira dicsért osztrák patriotismus belát-hatta volna az igazat. Meg nem gondolva az ebből keletkezhető bajt, mindent elkövettek, hogy a bécsi közönségnek a csehek rovására kellemes órákat készítsenek. Most nem csodálható, ha a csehek gyűlöletéből annyira elragadják magokat, hogy a német tüzoltokat, kik egy cseh helységben támadt tüzet oltani akarták, egytől egyig elűzték!

A magyarok kénytelenek egyelőre bevárni a történeteket. Hogy mi a német-osztrákok irányában rokon szennvel viseltetünk, az tagadhatlan, de tényleg csak akkor állunk érték sikra, ha a Hohenwart kormány Ausztriát alkotmányosan kormányozni képtelennek bizonyul be.

A mi ügyeinkbe beleavatkozni, egy a horvátokkal mint pedig az egyéb nemzetiségekkel szemben, nem engedünk senkit s részben nem fogjuk Hohenwarth beleszólását megvárni. Másrésztől azonban nem vagyunk feljogosítva Hohenwart actióját háborgatni addig, míg az 1867-ik dualistikus egyezmény keretében mozog. — Deák e fölfogása irányadó lehetne Magyarország véleményére.

— Eunyiból áll a levél, melyet a kölni lapnak Pestről írnak, s melyet adtunk minden megjegyzés nélkül.

Kivándorlás keletre.

A belügyminiszter valamennyi törvényhatósághoz a következő körrendeletet intézi:

„A galaczi császári és királyi konzulnak folyó évi augusztus 28-án LIV. sz. a. a császári és királyi külügyminiszteriumhoz intézett ez utóbbi által velem közölt jelentéséből kitűnik, hogy legújabb időben figyelmet ébresztőleg emelkedik száma azon osztrák-magyar birodalmi utasoknak, kik részint saját egyéni elhatározásuk, részint ámitó ágensek biztatásai folytán hazájukat elhagyják s majd a török, majd az orosz birodalomba utaznak, hogy ottan vélt jobbilitüket megalapíthassák, azonban többnyire kevés, vagy épen semmi anyagi készülettel, sőt még a megkívántató utiköltséggel sem látván el magukat, onnan többnyire a legnagyobb nyomor és inség között régi hazájukba visszatérnek, utjokban a galaczi császári és királyi konzulátust segély- és utiköltségért vagy ingyenszállításért ostromolják; ezen konzulátus a valódi nyomort erylíteni igyekszik ugyan, hanem az ez irányu utasoknak nyújtott segélyezések oly mérvet öltöttek, hogy az e célra szánt alapok már is teljesen kimerítvők, és ha az ily utazásoknak okkal-móddal gát nem vetetik, az osztrák-magyar birodalombeli külügyi tárca e czim alatt érzékenyen fog megterheltetni.

A törvényhatóságot fölhívom, hogy alárendelt közegeit utasítsa, miszerint kelet felé törekvő utasokat azon kelemetlenségekre és nyomorra figyelmessé tegyék, melynek kitévők azon esetben, midőn ámitó ágensek biztatásainak engedve, utiköltség s kellő anyagi fölszerelés nélkül utnak indulnak; továbbá olyanoktól, kik a megkívántató költséget igazolni nem képesek, a külföldre szóló utleveleket alapjául szolgáló bizonylatot tagadják meg, eleve kijelentvén, hogy esetleges nyomoruk a konzulátusok által enyhítetteti nem fog, ha könnyelműen vállalkozott utazásra kelendek. Ily irányu utasításokból kifolyólag, a törvényhatóságnak teendője leend végre a külföldi utazásokra szükséges utleveleket szorgalmazó kérvényeket fölterjesztésük előtt figyelmesen megvizsgálni s ajánlatával csakis azokhoz járulni, melyek a megkívántató utiköltségek elegendőségét igazoló bizonyítványokkal támogatják. Budán, 1871. évi szept. 15-én.”

Maros-Vásárbely képviselő-testületének f. e. szept. 23-án tartott közgyűlése.

A közelebbi három közgyűlés jegyzőkönyveinek megállapítása után, h. főbíró Antal F. jelenti, miszerint Orbán Balázs városunknak országgyűlési képviselője, a közönséggel általa tudatja, hogy Pesten létében a város bármely közügyében eljárand, s eziránti szolgálatát teljes készséggel felajánlja. Tudásul vétetett.

Fogarasz város táviratilag meghívja a közönséget, hogy a főispáni heigtázas ünnepélyén küldöttségileg képviseltetné magát. Ezt azonban az idő rövidsége nem engedvén, h. főbíró bizott meg, hogy a város üdvkianatát s Fogarasz város irányában mindenkor barátságos érzelmeinek kifejezését táviratozza meg.

Az erdélyrészi kir. biztosság gróf Lázár Mórnré részére a katonai kóroda házber — hátralékának kifizetését, s jövőre is a kóroda helyiségéről való gondoskodást a város köteleességévé teszi. A képviselő-testület ez ügyben hozott korábbi határozataihoz ragaszkodik, s a kir. biztosságot feliratilag megkéri, hogy miután azon kérdésnek eldöntése, valjon a kóroda helyiségek ki által szolgáltatandók ki, s azok bérét ki tartózzék hordozni? a m. kir. honvédelmi és őszminiszterium előtt még függőben van: ezen ügynek elintézését a kir. biztosság szorgalmazni méltóztatnék; mert annak érdemleges ellátásáig a városi közönség a leirafnak eleget tenni nem képes.

Tárgyalás alá kerül a helybeli minorita szerzetházak szept. 20-án kelt nyilatkozata, melyben a közérdek iránti áldozatkészségtől indittatva, saját telkükből a nagyköz szabályozása által igényelt négy öl 3t láb szélességű s háromszög alaku 171 □ öl földterületet tizenkét ezer forintért felajánlják, s beleegyeznek, hogy az ottani épületek anyagai, s a nagyköz derekán cserébe ajánlott 59 □ öl terület a városi közönség számára maradjanak; azonban a szerzetház korlátai és kapui ugyancsak a közönség költségén állíttassanak a kellő helyen föl. Ezen nyilatkozattal kapcsolatosan vétetik elő a minorita rend Miskolczon tartott tartományi gyűlésének értesítvénye az iránt, hogy miután a közmunkaügyi bizottmány elnökének kisajátítási ajánlatát a helyi szerzetesházra nézve a telekértékesítés tekintetéből nagyon is előnyöseknek találta, egyhangulag beleegyeznek a megajánlott feltételeknek előleges teljesítése mellett a kérdéses kisajátításba. — A képviselő-testület ezen kisajátítást a fennebb közlöttek szerint elhatározza; az eziránti jegyzőkönyv kivonatának közlésével a Tanácsot bizza meg; a közmunkaügyi bizottmányt pedig felhatalmazza, hogy a szerződést a szerzetházzal haladéktalanul megkösse, a nagyköz szabályozási tervét mérnök által végleg megállapíttassa és foganatosítsa, végül Pál Károly felkérésék, hogy telkének kisajátítás alá vont részeit — a mennyiben az utcavonal egyenességének érdeke mulhatlanul nem szükségli — visszavenni szíveskedjék.

Ezután az állandó katonatartás váltásdíjának szabályozása kerülvén szőnyegre, elhatároztatott, hogy miután a helyi városban épülő laktanya november 1-jére elkészül, s a helyőrség legénysége ottan beszállásolható lesz: az állandó katonatartási váltásdíj fizetésének kötelezettsége ez időszert megszüntettetik; a laktanya elkészültéig pedig a katonák elhelyezéséről a fenálló szabályok szerint a Tanács köteles gondoskodni, s ez egy szersmind utasittatik, hogy vállalkozó Spentz Károlyt elvállalt kötelezettségének teljesítésére szorgalmazza, mivel mulasztásának következményei őt terhelendik, s a katonatartás terhet sajátjából kellend hordoznia.

Ügyvéd Hincz Miklósnak mint gr. Teleki Sámuel megbizottjának kérelme a Poklosutczavégén tervbe vett építkezés szükségelte földterületnek átengedése s az építési engedély megadása iránt; a hely megszemlélése, s véleményes jelentéstétel végett az állandó építészeti szakosztálynak adatik ki.

Kovács Áron felvilágosítást kér a felől, hogy a sörárlási jog haszonbérője Márkus Márk az újabb biztositókat bemutatta-e? s ha nem, mi okból nem tett eleget a közgyűlés e részbeni határozatának? — A Tanács

TÁRCZA.

Max Stolprian.

— Zschokke Henrik humoreszkje. —

Van bizonyos szerencsétlenség az életben, mit tulajdonképen nem tartanak szerencsétlenségnek, de mégis az.

Ennek élő példája vagyok én magam.

Atyám — Isten boldogítsa — szorgalmasan iskolába járatott s én tanulgaték, mint azt akkor még meglehetősen silányul beállított városi iskoláinkban tehetém. Mindenütt azt mondogatták fölőlem, hogy: „Max Stolprian ut igen ügyes férfi; de — nem lehet hasznát venni, nem tudja magát a világban alkalmazni, nem tud az emberekkel lólni, — nem tudja hová tegye kezét s lábait. Egyébiránt derék, jó fiu.” Így beszéltek rólam. Tudod-e, mi hiányzott nálam? Nevelésem el volt hanyagolva. Az iskolában és munkában szorgalmas valék; de öltözködésben tisztátalan s rendetlen. Vidám, szolgálatkés és beszédes voltam, de bátoratlan; elszaladtam, ha idegenek jöttek, nem tudtam, hogy hová rejtsem tekintetemet, ha valamely idegen megszólított, és ha végre épen valamely nővel illemeden és barátságosan kelle találkoznom, megálltam mereven és bárgyun. Elég az hozzá, hogy mit udvariasságnak és finom ildúnynak neveznek, az az élethez és életszerencséhez tartozik, épen úgy, mint a kenyér és burgonya, meg egy pohár jó bor.

Ifju uraink közül — mint észlelém — sokan nem vitték még messze a művészetet. Némelyik, ha társaság-

ba megy, észre lehet venni rajta, hogy kezeit, lábait örömet otthon hagyta volna; a másik nem tudja, hogy hová szállásolja el azokat, majd mellényébe; vagy épen nadrágjába dugja, majd — változatosság kedvéért — nyakát simogatja stb. Kérlek tehát olvasd el szerencsétlen esélyemet s mond el azt másoknak is; mert gyámoltalanságom által balvégzetemet idézem fel magam ellen.

Midőn rokonom, Base Sporhafen meghalt, és én egyedüli örököse meglehetősen tehetőssé lettem, harminc éves koromban egy hölgyet akartak hozzám nőül adni, a ki szép, jó gazdasszony, erényes, barátságos és vagyonos volt. Berbeli kisasszony tetszett nekem. Így levén a dolog, tehát közelebből akarék Berbeli kisasszonnyal megismerkedni. Nagybátyja vendégül hívott meg, hol vele találkoznom kelle.

Nem örömet mentem nagy társaságba, mert hibás neveltetésem miatt bátoratlan s félénk valék. De mit nem tesz az ember egy Berbeli kisasszony tetszéséért! Legdiszesebb vasárnapi ruhám öltöm magamra: fehér se-lyemharisnyákat, almazöld kaputot, gyöngyház gombokkal, szóval, oly csinos valék, mint egy vőlegény. De midőn a nagybátyja háza elé értem, ugy vert szívem az agalom miatt, mintha egy kovács-mihely volt volna budáim alatt. „Bár csak társaság ne volna itt — gondolám magamban — bár csak már tetszünk volna minde-nen!” Szerencsémre, a nagybátyát magára találtam, Szobájában még egy számlát írt vala.

„Kissé későn jön Stolprian ur!” monda. Jobbra-balra vagy huszszor sifittem lábaimmal s félelmemben mosolyogtam, hogy barátságosnak láttassam; de csak mindig a nagy társaság volt fejemben. E közben a nagybátya elkészítvén számláját, keresi a porzót; én teljes szolgálatkészen odaugrom, hogy a papírra porzót hintsek,

s nagy ügyetlenül felragadom a kalamárist a porzó-tartó helyett — és a diszes számlára a legjobb tintából egész fekete-áradatot öntök. Azt hívé, hogy ijedtemben el kell ájulnom; zavarom és sietésemben kikapom kaputomból hóféher zsebkendőmet és kezdem azzal a tintát feltörölni.

„Ej! hagyja Stolprian ur, mit tesz megint?” szól hozzám nevetve a nagybátya, majd meg visszatart fehér és fekete zsebkendőmmel együtt s aztán rendbe hozza dolgát. Ekkor bevezet a szobába, hol a társaság már együtt volt. Én követém őt, de már nem volt nyugodt lelkeseremem, midőn letekintve elrémltlen vevém észre, hogy ballábamon levő fehér selyem-harisnyámon egy tal-lér nagyságu tintafolt van.

Oh ég, segély! — sohajték magamban — mit fog e nagy társaság mondani?

A szoba ajtaja feltárul, s én — a feszes és fából faragott ficzkó — egészen ügyes, módos, diszes és könnyűjárásnak akarám magamat mutatni: beugrom a nagy terembe, bóklok elé és hátra, sifitelek lábaimmal jobbra és balra, észre sem véve, hogy közvetlen elöttem valamely asszonyszemély van, ki épen készült egy pástétomot az asztalra helyezni, fejemmel őt ugy hátra lökém, hogy a drága pástétom a tálból a szép szobapallóra gurul, s így lépedek bókjaim és hajlongásaim közepett behunytt szemmel előre.

Ugy tetszik nekem, mintha az ellenség előtt valamely csatasorban állanék s a tűzbe kellene rohannom.

(Folytatása következik.)

Paal Gyula

bizott meg hogy a közgyűlés határozatát halálétkéntanul teljesedésbe vegye és haszonbérlet az újabb biztosíték kimutatására kötelezze, különben azaz ő rovására újabb árverést lesz kénytelen a közgyűlés elrendelni. A Tanács intézkedésének eredménye a képviselő-testület elibe lesz terjesztendő.

Végül Szarvadi L. indítványára a Tanács mellé alkalmazott díjok, a míg a szükség kívánja, továbbra is megtartatni határozottan napdija utalványoztatván, a végrehajtással a Tanács bizott meg.

Ezután elnök a tanácskozást berekesztvén a közgyűlés szétoszlott.

Helyi dolgok.

== Két nagyobb szerű épület fog közelebből városunkban emeltetni, egyik a poklosutca végéni terjedelmes sörház, id. gr. Teleki Sámuel által építtetve; a másik a ref. főtanoda épületje leendő szabályozás alatt álló nagyköz felső sarkán.

== Városi rendőrfőnök Vadai F. Lajos ur, ki mint magán egyéniség a polgárságnak közbecsülését bírja, már huzamosabb idő óta súlyosan beteg.

== Vasárnap délután a szentgyörgytezőban egy kis leányt gázolt egy bérkocsi, szerencsére a kis leánynak könnyebb sérülésen kívül egyéb baja nem történt, a bérkocsinak magától érhetőleg még annyi baja sem történt, mint a kis leánynak. A tivornyázó egyesületek e hét folytában is szorgalmasan folytatták utcaink hosszán éji dalversenyeket. A jókedv magasan áll; hogy is ne a szüretnek közeledtével?

== Hymen. Tegnapelőtt tartotta menyegzőjét Ziegler Emil, a kedves és bájos Csizsár Bert kisasszonnyal.

== Közigazgatási tanácsunk bámulatosan következetes önmagához, egyre-másra szaporítja bakklövésait, melyekből mutatványul csak egyet említünk fel, t. i. kiadja a közlegelőket bérbe kéz alatt (ez az első visszaélés), azután a bérbeadott legelőket a városi csordával leéltetni rendeli, (ez a második visszaélés), a panaszos bérlelővel szemben pedig még a tanács áll az erdő felé, s minden áron éreztetni akarja korlátlan hatalmát, (ez a harmadik, de korántsem utolsó visszaélés); azonban tán jobb lesz a dolgot tovább nem is folytatni.

== Ez is egyik városi hatalom. A közelebbi napok egyikén a városi határpásztor ur hivatali nagy hatalmának éreztében, s a fővédnök senator ur közelléte folytán, fejsszével rohant a vele disputálni merő kis utcabeli polgárookra; azonban ezáltal a hivatali tekintély nem használt, mert a nagyhatalmu pásztor urat gyorsan lefegyverezték, s kézen közön a poklosutca végén fényes napvilágnál jól elpántolták. Ily szomorú kihágásokat eredményez bármelyik közigazgatási közegnek tapintatlan fellépése.

== Piacunk közepén pár nap óta egy utcai erőművész és társulata grasszáll; roppant nagy közönség részvétének örvend, de a bevétel nem igen elégíti ki várakozásait.

== VIII-ik Közlöny *) Székely vértanúk Török-Gálfi-Horváth emléksobrara újabb adakoztak:

1) Bereczky Sándor 8 rendbeli gyűjtőívén nemes Udvarhelyszékről: ki is ez ügy érdekében és pedig kitűnő sikerrel személyesen fáradozni hazafi kötelességének ismerte, köszönet e kegyeletes áldozatkésziségeért, bár bizony jó példájuk többen is utánóznak) Varga Zsigmondné 4 frt Varga Domokos 3 frt. Novákné 1 frt. N. N. 5 frt. Kabdebó Antal 1 frt. N. N. 1 frt. Vitályos testvérek 80 kr. Marosi Gergely 1 frt. Jakabházi Zsigmond 2 frt. Szentkirályi Ferencz 1 frt. Pálfi Mihály 1 frt. Ifj. Vári József 20 kr. Simon Lajosné 2 frt. Ugron József 3 frt. egy öreg honvéd 1 frt. egy öreg honvéd 2 frt. Orbán Bódó 2 frt. egy valaki 40 kr. Ugron Tamás 2 frt. Lukácsfi Dénes 1 frt. Ugron Gáspár 2 frt. Kis János 1 frt. Bartha Miklós 1 frt. Szabó Károly 1 frt. Ádám Dénes 2 frt. Sebesi Albert 1 frt. Kelemen János 40 kr. Kádár Pál 30 kr. Sebesi István 40 kr. N.-Galambfalvi község 40 kr. Kádár István 30 kr. Kádár Lajos id. 15 kr. Solymosi Mózes 50 kr. Dániel Gábor főkirálybíró 20 frt. Szentkirályi Árpád 5 frt. Bereczki Zsigmond 2 frt. Jakab Gyula 2 frt. Török György 1 frt. Gagy községe 1 frt. Dobay Lajos 1 frt. Pünköszt József 1 frt. Solymosi János 2 frt. Tibád Antal 2 frt. Szöcs Márton 2 frt. Wolf 1 frt. Szakács Károly 2 frt. Sylvester Domokos 1 frt. Székely Dénes 1 frt. Demeter Endre 3 frt. ezütbén. Bardocz Dénes 2 frt. Sánta János 1 frt. Erődi Dávid 1 frt. Pataki Pál 1 frt. Derzi János 1 frt. Boros Károly 1 frt. Jakab István 2 frt. Lengyel Péter 1 frt. Solymosi Jánosné 3 frt. Olajos Józsefné 60 kr. Gyarmathy Ferencz 1 frt. Ferenczi Pál 2 frt. Orbán Otto 5 frt. Konecz Lajos 3 frt. Ugron Zsigmond 3 frt. Pálfi Dénes 5 frt. Kis Zsigmond 1 frt. Pakot István 2 frt. Biró Enlália 1 frt. Sebesi Samu 1 frt. Biró László 1 frt. Dósa Sándor 2 frt. Ugron János 3 frt. Daraghy Mihály 1 frt 50 kr. Gerébfi 5 frt. Összesen: 141 fr 95 kr.

2) Özv. Szentiványi Lászlóné gyűjtőívén Sz.-Udvarhelyről: (Köszönet a lelkes eljárásért) Nagy Lajos 2 frt. Miklósi József 1 frt. Egy valaki 1 frt. Fehérvári Lajosné 1 frt. Jánosi Mihály 1 frt. Lakatos Jánosné 1 frt. Sebesi Ákos 50 kr. Bőjthy Sándor 1 frt. Daraghy Béla 1 frt. Demeter Domokos 1 frt. Jakab Lajos 1 frt. Pintár Sándor 50 kr. Szabó Dénes 1 frt. Kénosy-Sebesi Berta 50 kr. Szakács Ottilia 1 frt. Szakács István 1 frt. Gájlzer Lajos 1 frt. Sorsiek Gusztáv 1 frt. Ugron Ádámné 1 frt. Szabó Károly 1 frt. Ugron Zsuzsa 1 frt. Ugron Ádám 1 frt. Összesen 21 frt 50 kr.

*) A „Magy. Polg.” M. Ujság és „P. Napló” t. szerkesztősegei tisztelettel kéretnek ezen közlemények becses lapjukba átvételére.

Mindkét összeg együtt 163 frt 45 kr. takarékpénztárba kamatozólag betétezt.

Az összes eddigi gyűjtemény 1044 frt 60 kr. teszen.

A további adakozásokra és gyűjtésekre a lelkes honfiak és honleányok újból is hazafi tisztelettel fölkérnek, hogy a kitűzött kegyeletes és közművelődési ezél minél előbb foganatosíthatassék. M.-Vásárhelyt, 1881. okt. 8-án. a szoborügyi-bizottság nevében, Lázár Ádám, elnök. Hines ifj. Dáni, pénztárnok.

— Az erdélyi kereskedelmi és hitelbank üzletforgalma 1871 július 1-sőjétől szeptember 30-ig.

Bevétel:

Pénztármaradvány 1871. június 30-án	27022 frt 87 kr.
Váltó-üzlet: befizetett váltók	294621 „ 38 „
„ viszleszámit. váltók és elfogadványok	107600 „ — „
„ utalványok és küldeményekért	348 „ 62 „
„ befolyt kamat és illeték	8282 „ 56 „
Zálog-üzlet: visszafizetett zálogkölcsonők	44664 „ 39 „
„ befolyt kamat és illeték	2170 „ 22 „
Vásárlás és eladás: eladott értékpapír,	
arany, ezüstpénz stb.	144556 „ 09 „
Takarékpénzt. betétek	147015 „ 95 „
Különf. kamatok, jutalékok stb.	7797 „ 51 „
Befizetések az új ludasi telepre	13500 „ — „
Hitelbirtokosok folyó számláin	470814 „ 79 „
Összesen:	1268394 „ 38 „

Kiadás:

Irodai, utazási, posta- és távirai költségek, alkusz-díjak és jutalékok	2451 ft 29 kr.
Jövedelmi adó 1870-re és ennek késedelmi kamata	435 „ — „
Jöv. adó 1871-ik év három negyedére	600 „ — „
Nyomatványok	118 „ 50 „
Vásárlás és eladás: vásárolt értékpapír,	
arany, ezüst pénz stb.	83678 „ 14 „
Váltó-üzlet: leszámított váltók	329299 „ 87 „
„ kifizetett utalványok és küldvények	705 „ 02 „
„ viszleszámit. váltók és elfogadv.	129220 „ — „
Zálog-üzlet: kölcsönök zálogokra	50615 „ 84 „
Visszafiz. takarékpénztári betétek	77553 „ 86 „
Kamat: viszleszámit. váltók, elfogadv. és betétek után	2392 „ 82 „
Különféle kamat	4429 „ 25 „
Tiszti fizetések 4 hóra és lakás-pénzek	3753 „ 32 „
Kifizetett osztalék 1870-re	6470 „ — „
Hátralékos igazgatói jutalék 1870-re	75 „ 38 „
Adakozások jótékony célokra	50 „ — „
Hitelbirtokosok folyó számláin	551301 „ 18 „
Pénztárkészlet 1871 szeptember 30-án	25244 „ 91 „
Összesen:	1268394 „ 38 „

M.-Vásárhely, 1871 okt. 5-kén.

Erdélyi kereskedelmi és hitelbank.

Szász Róbert, Tauszik B. Hugó, titkár. könyvvezető.

— Hibaigazítás. Mult számunknak „Helyi dolgok” czimű rovatában hibásan áll e szó: „VI-ik közlemény”, „VII-dik helyett.

KÜLFÖLD.

Napoleon tronvisszaszerzési eselszövényei s általában pártjának üzelmel, melyek legközelebből a francia közvéleményt oly izgatottságban tartották, már a versaillesi kormány figyelmét is felhívták. Ennek folytán a kormány a netalan szükségrendő rendszabályok iránt kezdett is tanácskozni; sőt már a nemzetgyűlés által delegált bizottság előtt is szönyegre került ez ügy.

Azonban fontosabb ennél, mert új stadiumat jelöl, az, mit a „Fr. Correspond.” közöl e tárgyban. E szerint Thiers néhány nap előtt bizalmas uton tudtára adta Napoleonnak, miszerint ő és kormánytársai el vannak tökéltve, hogy a bonapartista üzelmekkel szemben a legkíméletlenebb szigorat alkalmazzák. Ekép tehát épen az excelszár érdekében állana párt feleit idejekorán óva inteni minden meggondolatlan merénylettől. Napoleon erre azt felelte a köztársaság elnökének, hogy nemcsak teljesen távol áll minden, dynastiája visszahelyezése érdekében megkísérleendő merénylettől és eselszövénytől; sőt ismételtén egészen a legújabb időkg roszalt mindennemű törvénytelen kísérletet trónja visszaszerzésére nézve, miután ép úgy személyes igazoltatását, mint tronigényeinek diadalát csak az időtől várja. Hogy pedig bezonyítsa Thiersnek szándéka őszinteségét és tisztaságát, kész nyílt levelet intézni a hadseregbeli pártfeleihez a végből, hogy e körökben se maradjon fenn többé kétség az iránt, miszerint ő nem összeküvés- és eselszövényektől várja ügye diadalát.

Ha valjon elfogadta-e a francia kormányelnök az excelszár ez ajánlatát, azt a nevezett lap nem említi.

Az angol közvélemény figyelmét felkeltőtték már az osztrák belzavarok. Az angol sajtó beható tanulmány tárgyává tette Ausztria jelen válságos helyzetét. Organumainak véleményei nagyon eltérők, de általában az alkotmányhü párt, vagyis a németek mellett foglalnak álláspontot a szláv és a foederalistikus törekvésekkel szemben. Többek között a „Times” egyik közelebbi számban az osztrák viszonyokról így szól:

„Ausztria 20 millió lakója közül egy harmad német és két harmad szláv. Bár a hat millió német jelentékeny kisebbségben van, mindazáltal az az uralkodó fajt képviseli. Ők voltak alapítói az egész állami épületnek, és kiválók voltak mindig művészet, ipar, polgárosodás és tudomány tekintetében. És aztán nefeledjük el, hogy a határon túl a nagy és hatalmas német nemzet a szomszédok, mely egy napon talán hajlandó lesz támogatni

igényeiket. Satjátáságos esemény lenne, de nem lehetetlen, hogy valamikor az osztrák németek a német császárhoz fognak felebbezni, amint a törökországi keresztények tekintenek a czárra.

Távirati hírek:

— Newcastle, okt. 2. A dolgoztatók vonakodnak ráállani a munkások azon követelésére, hogy a napi munkaidő 9 órára szállíttassék le s közgyűlést javasolnak a munkások és dolgoztatók között.

— Lemberg, okt. 2. A tart. gyűlésben a felirati vita levén szönyegen Saskievitz a ruthén töredék nevében kijelentette, hogy e vitában részt nem vesz, mire husz társával elhagyta a termet. Hosszas általános vita után a felirati javaslat minden részletes vita nélkül változtatlanul elfogadtatott s harmadik olvasásra megszavaztatott. A parasztok mind ellene szavaztak.

— Fiume, okt. 2. Azon zágrábi hír, hogy itten zavarok törtek volna ki az újonczozás alkalmából s zászlokkal járta a nép az utcákat, merő koholmány.

— London okt. 2. Corkban összeesapás történt a rendőrség és az ugynevezett féniek között: egy rendőr megsérült s több befogatás történt. — A tengerpartokon heves zivatarok voltak és számos szerencsétlenség fordult elő a tengeren.

— Brüssel, okt. 3. Rémusat francia külügyér Arum felszólalására a legszigorubb eljárást ígérte meg a lyoni zavargásokban vétkesek ellen, sőt szükség esetén készen nyilatkozott az ostromállapotot is elrendelni.

— Bécsujhely, 3. okt. Az itteni „népjogvédő” egylet mint államveszélyes feloszlatott.

— Pest, okt. 5. Thiers a történeti kapituliók megvizsgálására négytagu bizottságot nevezett ki: elnöke Baraguay marsall. A német parlament a hadi budget tárgyalására okt. 15-összegyűl. Az ötödik német protestáns-gyűlés delegatiója erélyes resolútiót fogadott el az infalibilitás ellen, mely az összes culturát fenyegeti. Egy másik resolútióban a protestánsok kötelességének mondja oda működni, hogy a jezsuiták működése az egyházból és iskolából kizárassék. A spanyol cortes kormányellenes jelöltet választott elnökül, a miniszterium lemondott; a válság végéig a cortes felfüggesztetett.

VEGYES.

— A királyné ő felsége az idénre is megadta a 15,000 frt subventiót a kolozsvári nemzeti színháznak.

— A brazilliai császári pár mult vasárnap Bécsbe érkezett s onnan Pestre is lerándult pár napra.

— A m. k. vallás- és közoktatási miniszterium idei szept. 12-én 20,490. sz. a. kelt leiratában a Sz.-Udvarhelyen felállítandó reáltanoda ügyében a szék közönségének f. é. augusztus 16-án 81. sz. a. fölterjesztett nyilatkozatában foglalt ajánlatot elfogadván, megengedte egyetemesmind, hogy a Dávid Antal Mofes-féle alapítvány is, a menyiben azt ezen alapítvány természete megengedi, az építkezési költségek fedezésére fordíthatassék. Ezen reáltanodának első osztálya tehát még e hó rolytán fog megnyitattni.

— Özv. Nagy Tamásné szül. Vajna Teréz urhölgy a sepsi-szent-györgyi községi leányiskola számára 2000 frt. alapványt tet le.

— Hoppé Ferencz torda-aranyosi főesperes és tordai pléb. Szt. Mihály napján iktattatott be erdélyi fehérvári tisz. kanonoknak.

— A pesti magyar tudományos egyetem vasárnap tartá évi közgyűlést. Dr. Stockinger lelépő rector zárbeszéde után, az 1871—2-dik évi rector Tolldy Ferencz tartá székfoglaló beszédét, mely ritkítja párját a hasonnemű egyetemi beszédek közt.

— A Csokonai szobor leleplezési-ünnepélye Debreczenben oct. 11-én lesz. A megállított sorrend szerint emlékbeszédet tart Imre Sándor tanár, továbbá ének Csokonaitól „üdvöz légy áldás forrása”, előadva a collegium énekkara által. Az ének tartama alatt a szobor lelepleztetik. A Szász Károlynak pályadíjat nyert dicskölteménye elszavalása, Könyves Tóth Mihály által. Délután társas díszebéd. Este díszelőadás a színházban.

— Talált érdekes régiségek. A szebeni tanács-ház épületében tett tisztogatások alkalmával több feledékenységre ment érdekes tárgyak találtattak. Ezek közt van I. Leopoldnak orias nagyságu arezképe egy bámulatra méltó több száz éves asztal titkos rejtekekkel, egy láda régi iratokkal, a 14. 15 és 16-ik századból sat.

— A kolozsvári egyetemről azon biztos forrásból vett hírt közlik a kolozsvári lapok, hogy 1872, november havában meg fog nyitattni. A volt gubernium helyiségein több czélszerű javításokat fognak tenni, s alkalmilag négyszögbe ki fogják építeni.

— A csehek koronázási ajándéka. A „W. T.” írja: A csehek a koronázási ajándék tekintetében is utánóznai akarják a magyarokat. Midőn t. i. Ferencz József császárt cseh királylyá fogja magát koronáztatni, meg akarják venni dr. Stroussberg zbirowi uradalmát, melyet Stroussberg annak idején 3 millió tallérért vett.

— „Magyar és Erdélyhon népiszkolatanitóihoz” a következő felkivást intézik az alulírottak. A f. évben Pécssett megjelent tolnai és baranyai népiszkola tanítók elhatározták, egy kérvényt nyujtani az országgyűlésen a képviselőház elé, melyben előadják: anyagi helyzetük szomorú valóságát, és kéri a képviselőházat, hogy a legközelebb folytatandó hongyülésen a nevelésügy ujra tárgyalassék úgy, hogy Magyar- és Erdélyhon mind községi, mind felékezeti népiszkola tanítói sorsukon segítve legyen; fizetésük minimuma ne 300 ft, hanem annyi legyen, melyből családjukkal együtt tisztességesen élhessenek, s gyermekeiket nevelhessék. A tanító előregedése, vagy nyomorodása idején, halála utánra pedig családja tisztességes nyugdíjról biztosíttassék; fizetésük időnkint és pontossan

adassanak be; de a tanítónak a néppeli surlódása és kellemetlensége nélkül: — a nevelésügynek tevéen rendkívüli szolgálatot a tanító akkor, mikor tanítói értekezletek — s egyleti gyűlésekre megy; e rendkívüli szolgálataért illő napidíjban részesítesse, a pottanfolyamon volt tanítóknak adott 50 kr napi-díj kevés levén, ezt saját zseheinkből kellvén pótolnunk számunkra ez 1 forintot pótoltatván ki, az 1872-dik évi országos költségvetés alkalmával utólagosan megtérítessék. Mely kérvényünk pártolására pályatársaink Magyar- és Erdélyhon népiskola-tanítói fölhívtnak és általunk kéretnek, hogy egyesülvén megyénkint, vagy tankerületenkint ily tartalmazu kérvényeiket a képviselőház elé terjesztési sziesse-nek. Megvagyunk győződve, hogy a honatyák méltányolni fogják kérvényeinket és a hongyülés intézkedni fog, hogy mielőbb teljesüljön a nemzet jobbainak amaz ohajtása „Népnevelés! jöjjön el a te országod!” Aláírvat Németh István bizottsági jegyző, gyulaújvánczai r. kath. tanító, Dobos István elnök s bogdásai ref. népisk. tanító, Bunyivács Ferencz: bizottsági tagok: Jung Ferencz, Babay Sándor, Hetessy Károly, Nagy Mihály, Tolnay Péter bizottmányi tagok Munkácsy Menyhért, Czákó Mihály bizottsági tag, Tegzes Zsigmond, Frey János, Hesz János, Keller János, Tóth István, Schall Mihály bizottsági tag, Kovács Gábor, Szilágyi István, Györgyi Ernő, Hank Lőrincz bizottsági tag, Medgyaszai György, Mestyán János, Toth Lajos, Somsich Ignác, Arudt Henrik, Csőtörtők József, Herondy József ifj. Nöthling Dániel, Keeskeméthy József, Varga Pál, Úveges Sándor.

— A **hitelsorjegyek** október 2, iki huzásánál főnyerő a 2387 sorozat 66 száma, 40.000 frtot nyert az 1463 sor 32 száma és 20,000 forintot a 3325 sor 45 száma.

— Az **udvarhelyi** reáltanodához igazgatónak Fazekas Elek, tanárokul Imrei János és dr. Szombathy a vezettek ki. A reáltanoda valószínűleg az ottani sz. ferenczrendiek zárdájában fog elhelyeztetni. A beiratási idő oct. 15- legkésőbb 20-ig tart.

— Egy **derék Bach** korszabeli hivatalnok. A volt cs. k. tordai járásfőnök, szután prágai közjegyző Hirsch István összes vagyonát végrendeletileg azon járás lakóinak művelődési előmozdítására hagyta, melynek egykor ő politikai főnöke volt. A július 12-én Prágában elhalt Hirsch végrendekezése szerint, hagyatéka az erdélyi r. k. püspök s a gy.-fehérvári g. cath. érsek által mindaddig kamatoztatandó, míg annak évi kamatja 800 frt lesz; melyből egy szorgalmas és erkölcsös real és egy középtanodai növendék egyenként 400 frttal segélyzendők. A két főpásztor ezen ügyben közösen intézkedik, együtt írják ki a pályázatot és írják alá a kinevezési okmányt. A végrendeletben gondoskodva van, hogy az ösztöndíjak a két nemzet fiataljai közt osztassanak ki. Az ösztöndíjra a tordavidéki ifjak tarthatnak igényt.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő táblánál 1871. október 9-ik és következő napjain a következő ügyek fognak nyilvános ülésben tárgyalatni.

(Folyt. és Vége.)

II. Tanács polgári ügyben.

Előadó k. t. bíró Dósa Dániel.

Bonis Elek Vancsa Vaszilika ellen kártérítés Szöcs Marika Stefan Györgyné e. végrendelet érvénytelenítés i. Fábian Imrén, Fábian Mózes árvái e. zálogkibocsátás i. Vásárhelyi Sámuel Mihály Elek e. kölcsön i. Wevelics Emanuel Reinisek János e. boltitar Victor Mihály Medl József e. adósság i.

Előadó k. t. bíró Pipos Péter.

Czákó József és társa Opicz József és társai ellen munkabér i. M.-Vásárhely város közönsége Kinizsi Istváné Nagy Rozália ellen 96 frt 25 kr Schmidt Péter Gromen Péter e. atyaság elismerése és gyermektartás i. Varga Daniel László Ferencz és társa e. 259 frt 87 kr. i. Mucea Eliseu Mucea Ivan Nicolae e. mesgye igazítás i. Kupsa Gábris Mircsa János e. birtokháborítás i. Todor Filipu Bálint János e. sommás visszahely Salamon Abraham Kriste Todor e. kártérítés i.

Előadó k. t. bíró Elekes Pál.

Prása Nika Práda György és Miklós e. som. visz. kir. kamari ügyészége mint a kincstár képviselője Ternovanu György és társai e. 45 frt és 51 frt 62 kr. Bartos Rosália Ajtai Lajosné Krévián Nicolae e. egy elzalogított rét vissza bocsátása i. Salamon Susánna Orenzó Mozes e. 50 frt kötbér. i. Kabos Sámuelné és fia Gergey végleges kárpótlás kiutalása i. Ruszán Nicolae Gál Albert és társa e. betáblálás i. Szándi György Barabás Mozes hagyatéka e. 737 frt i.

Előadó k. t. p. bíró Illyés Károly.

Pavisch József Szentes e. 135 frt. i. Zsombori István Pap László csődtömege e. 161 frt 61 kr. Ince Istváné és társai Big Mihály és Ince István ellen igény pere. Tafon Inon Pavel Sokatsu Georgy e. egy szantó kiadása i. Kogozí Ferenczné Pánczel Ferencz e. 64 frt i. Balázs Jánosné Tokos Maria Tokos István és Ferencz e. leltár kiegészítés i. Dávid Ignácné Barthos Térizia Barthos Imre e. anyai hagyaték felfedezése i.

III. Tanács bűnügyben.

Előadó k. t. bíró Sándor János.

Mákavéj Niculaj és Cseban Stefan e. rablógyilk Den-

gyel Mózes e. tolvajság Nyárádi Vaszi e. testi neh. sértés Horváth György és társai e. lopás Stojka Juon e. ugyanazért Kosszia Nekita e. ugyanazért Pap Samu és társai e. ugyanazért.

Előadó k. t. bíró Bárdosi György.

Illyés Sándor e. becsület sértésérti kihágás Ferencz Lajos és neje e. ugyanazért Belczán Gligor és társa ellen lopás Czisianu Maria e. lopás Pap Rozália e. becsület-sértésérti kihágás Zoltner Anna e. ugyanaz.

Előadó k. t. bíró Spech Adolf.

Popp Juon e. törvényesen elismert egyház megbán-tása i. Horváth György és társa e. becsület sértés Se-verein Mán e. ugyanaz Mezei András e. súlyos testi sértés

Előadó k. t. pótbiro Mégay Ferencz.

Puczi Dani erőszakos nemi közösülés i. George Máthé Vaszi e. nyilv. erőszakoskodás Schmidt Kovács György e. tolvajság Kezille Simon e. súlyos testi sértés i. Constantin Eremia Bota és Tvadem Bota e. nyilvános erőszakoskodás i.

IV. Tanács urbéri ügyben.

Előadó k. t. bíró Antalffy Gábor.

Stanu Vaszilie és érdek társai dr. Lekisch Antal e. egy darab földterület visszabocsátása i. Szentiványi György és Gábor Kapota másképp Kicsi János e. egy állomány megválthatatlarsága i. gr. Pejachevich Márkné Papa Fülep e. majorság telek kiültetése i. Kovács Ferencz Béla Onu e. egy belső telek s tartozékai visszabocsátása i. br. Radák Ádám Szentmártoni Gligor s társai e. szőlő dözma megváltása i. br. Splényi Antal Orlandia Juon és társai e. ugyanazért Kiss Mihály Gálfalvi Imre e. egy belső telek s kultartozékai urb. természetűe icánt.

Bécsi tőzsdei árkelet.

(okt. 9.)

5% metallique	57.40
5% nemz. államkölcsön	67.80
1860. államkötvény	97.70
Bankrézsvény	762.—
Hitelrézsvény	288.—
London	119.40
Ezüst	118.25
Arany	5.71
Napoleon arany	9.47
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	79.50
” ” ” temesi	78.74
” ” ” erdélyi	73.75
” ” ” horvát-slavon	—

Felelős szerkesztő: RAPOLTY KÁROLY.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 430. 1871. eln.

Árlejtési hirdetmény.

A nemes marosszéki törvényszék elnöksége részéről közhírré tétetik, miszerint ezen törvényszék hivatali és a börtöni helyiségek számára a jövő téli időnyre szükségeltető 66 öl tűzi fa mennyiség beszerzése végett az elnöki irodában Maros-Vásárhelyt a piac soron „Görög-féle” ház 1-ső emeletében **folyó hó 16-án d. e. 9 órakor** nyilvános árlejtés fog tartatni.

Az árlejtési feltételek az elnökségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Maros-Vásárhelyt, 1871. október 9-én.

Al- királybíró és törvényszéki elnök:

(81) 1—3 Hajdu Mózsos.

Figyelmeztetés.

Gombos „erősítő-italára”

a földbirtokosokhoz és iparosokhoz.

Miután a munkások mezei s egyéb munkák közben többféle okokból **cholerát** hasmenést,

vérhast, görcsöt, hányást, hideglelést szoktak kapni, mi őket rendszeren hosszú időre munkaképtelenné teszi: üdvös leend tudomásukra hozni, hogy mind azon bajokat

Gombos erősítő-itala

által oly gyorsan lehet megszüntetni, hogy a szenvedőt még a munka színhelyéről sem kell eltávolítani. — Megelőzőleg szeszes italok helyett **naponként** két kanállal adva, a munkást ép erőben lehet megtartani.

Maros-Vásárhelyen raktár: Borsodi Demeter Lajosnál.

(72)

10—16

768. 1871.

Hirdetmény.

Maros-Ludas községe vásárvám joga 1872-ik év január 1-től kezdőleg három egymás után következő évekre — árverés útján haszonbérbe fog adatni. Árverési határnapul **folyó év október hó 31-dike délután 3 óra** tüzetik ki, Maros-Ludason a községi irodában, hol az árverezési feltételek bármikor megtekinthetők.

A maros-bogáthi járás szolgabíróságtól Maros-Ludason, 1871. szeptember 22-én.

Deák Sándor,

(79)

2—3

szolgabíró.

Rothschild és Társa

Posta-utca 14-ik szám

BÉCSBEN.

Legújabb és legelőnyösebb sorsjáték társulatok

300,000, 250,000, 220,000, 200,000
150,000, 140,000, 100,000, 70,000,
50,000, 25,000 frtstb. nyereményekkel

A cs. kir. osztrák 1864. évbéli államsorsjáték 20 sorsjegyére.

Egy bélyegezett részlet jegy, mint első részletfizetés 8 frt.

M. kir. államsorsjáték 20 darab sorsjegyért, Egy bélyegezett részletjegy, mint első részletfizetés 6 frt.

Török császári sorsjáték 20 db sorsjegyért, Egy bélyegezett részletjegy mint első részletfizetés 6 frt.

40 darab Braunschveigi hercegi sorsjegyre Egy bélyegezett részletjegy mint első részletfizetés 5 frt.

Minden huzásra érvényes.

Egy huszad részvényjegy az 1864-ik évi államsorsjegyekre, darabjáért 8 frt, 9 darab 70 frt 20 darab 150 frt.

Egy huszad részvényjegy a m. kir. államsorsjegyekre 7 frt darabja, 6 darab 40 frt 20 darab 130 frt.

Igervények minden huzásra.

Megbizások a cs. kir. tőzsdénél akár készpénz fizetésért akár megfelelő előpénzért a legpontosabban teljesítettnek.

Állampapírok, sorsjegyek, bank, vasút és iparrészvények eladása és megvásárlása kimutatások tervek és huzás-lajstromok ingyen.

Rothschild és Társa,

Bécsben, posta-utca 14. szám.

(22)

19—20